

Interview met André Dubois: de secretarissen-generaal van de Raad (Brussel, 8 december 2006)

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/interview_met_andre_dubois_de_secretarissen_generaal_van_de_raad_brussel_8_december_2006-nl-8264a369-1867-4a2d-902e-9edb351bafof.html

Last updated: 05/07/2016

Interview met André Dubois: de secretarissen-generaal van de Raad (Brussel, 8 december 2006)

[Étienne Deschamps] Als ik me niet vergis, heeft u tijdens uw loopbaan onder drie secretarissen-generaal gewerkt: de heer Christian Calmes, zoals gezegd, de heer Nicolas Hommel, ook een Luxemburger, en tot slot de Deen Niels Ersbøll. Zou u in het kort kunnen beschrijven welke stempel deze drie hoge ambtenaren in uw herinnering op de werkwijze en zelfs het interne functioneren van het secretariaat hebben gedrukt?

[André Dubois] Deze drie secretarissen-generaal waren in drie verschillende ontwikkelingsfasen van de Gemeenschappen actief. De eerste, de heer Calmes – die ik reeds heb genoemd – heeft het secretariaat opgericht en er de zeg maar werkeethiek van bepaald. Hij is in 1973 vertrokken, nog voor de uitbreiding. Aan hem bewaren we allemaal een dierbare herinnering. Na zijn vertrek is hij benoemd tot hofmaarschalk. Iedereen heeft nog lang persoonlijk contact met hem onderhouden.

De heer Hommel heeft de heer Calmes een aantal jaren opgevolgd. Hij heeft diens lijn ook voortgezet, zij het op zijn eigen manier. Hij heeft dezelfde koers gevaren als de eerste secretaris-generaal.

Toen kwam de heer Ersbøll, precies op een moment dat er een nieuwe fase aanbrak. Waarom? Omdat de activiteiten van de Gemeenschappen sterk waren uitgebreid en de Raad de heer Ersbøll in diens benoemingsakte uitnodigde om een hechtere samenwerking met het voorzitterschap aan te gaan. Hij werd trouwens niet permanent benoemd, maar voor bepaalde tijd. In ieder geval heeft de heer Ersbøll de functie van secretaris-generaal een forse impuls gegeven. Hij werd al snel één van de voornaamste adviseurs van de voorzitters van de Raden. Laten we ook niet vergeten dat de activiteiten van de Gemeenschappen intussen behoorlijk waren uitgedijd. Dat kan ik er zo ongeveer over zeggen.

Ik moet zeggen dat ik aan alledrie uitstekende herinneringen bewaar. Ze hebben de Raad ook allemaal voortreffelijke diensten bewezen. De heer Calmes omdat hij het secretariaat op poten heeft gezet. De heer Hommel omdat hij de overgang heeft bewerkstelligd naar een secretariaat dat onder de heer Ersbøll actiever is geworden en haast een politieke karakter. Na hen volgden nog andere secretarissen-generaal, onder wie de heer Trumpf. Nu is het helemaal een politieke functie geworden. Dat sluit ook aan bij de ontwikkeling die de Gemeenschappen hebben doorgemaakt. Aan de eerste drie secretarissen-generaal bewaar ik een bijzonder goede herinnering. Ik kon ook prima met ze opschieten.